

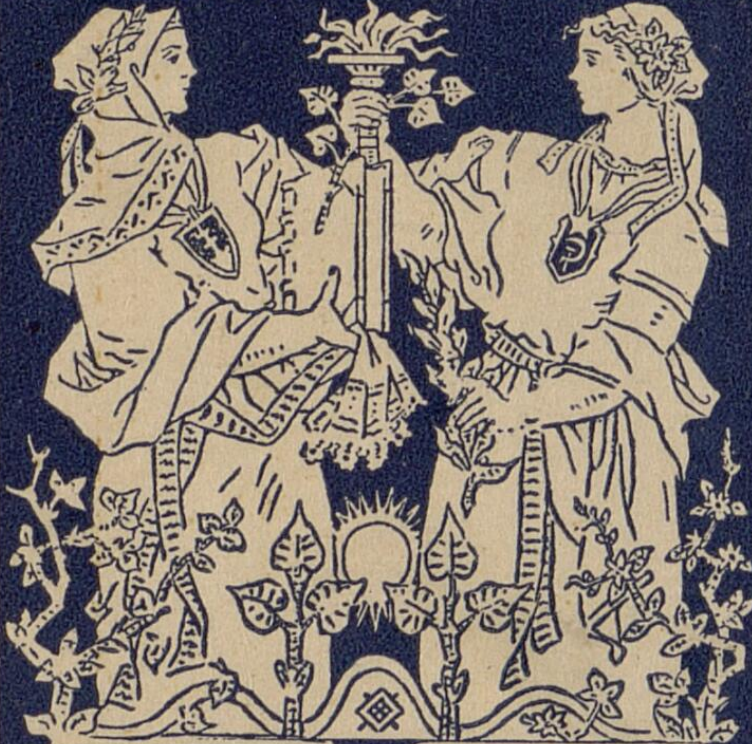
SE 823

SNK - Martin
17A0206674

EX LIBRIS

MATICA SLOVENSKÁ

324762

1370388

17A0206674

48
Wianočný a noworočný

darček

pre

dobré dievky.

I.

Bethlehem.

Wianočná zábawa

od

Jozefa Emmanuela,
farára kofeckého.

II.

Spewohra wianočná a trojkráľová

od

P. Viktora Sasinka,
kapucína.

Druhé wydanie.

Nákladom Spolku sv. Adalberta (Wojtecha).

Cena wýtistku soffit. 6 kr.

Wo Wiedni.

Dlačou kongregácie Mechitaristow (W. Heinricha).

1884.

11. 545
4. VIII. 1948.

Predmluva k II. vydaniu.

„Darček“ tento, roku 1857 w Budíne nákladom
† Ondreja Radlinského wydaný, ponewáč sme uwe-
domení, že wýtisky prvého wydania už niesú k dostaniu,
podávame dieťkam w nowom wydání.

Težisseť nech požehná wssetky ty dieťky, ktoré dľa
tohoto „Darčku“ budú ho oslawowať.

18. Decembra 1884.

Doč. Správa

Spolku sv. Adalberta (Wojtecha).

Bethlehemsí pastýri.

Kubo, starý bača.

Stacho, syn jeho najstarší.

Fedor, syn jeho mladší.

Junák, syn najmladší.

Andel.

SE 823

4715
/49

I.

Bethlehem.

Wianočná zábawa.

(Wšeci spolu spiewajú pri svojom do domu wstúpení.)

Jeruzalem mesto swäté,
 Kde sluniečko žiary zlaté
 Na Libanon optera,
 Je otčina — je wlasť nassa,
 Ta! — sa spew náš dnes zanássa
 Ta! — z nás každý pozerá.

W tých údoloch Bethlehema,
 Kde pastýrstwo psoty nemá,
 Kde ľud žije w swornosti,
 Kde sú wrehow bujné passe,
 Kde koliby a salasse
 Majú mlieka w hojnosti.

Kde sa blisstí hrad Siona
 S kwietim sferí breh Cedrona,
 Palmy kwitnú spanile,
 O! z tých krajow pochádzame,
 Tam príbužných svojich máme,
 Tam rodiško je milé.

(Fedor, zanechajúc ostatných vonku, sam vstupuje do izby, pozdraví domácich, a na svoju pastýrsku palicu opreth, pozdvihne na chvíľu ssirák, stojác hovori.)

Fedor.

Pochválen buď Ježiš! i Marie meno
 W dňoch týchto sviatočných nech je pozdraweno;
 Bo celé kresťanstwo w dňoch sa týchto chystá
 Sľa! sláviť pamiatku narodenia Krista.
 Wsfecko w srdci plesá s duchownou radosťou
 Nad touto po celom swete dnes slawnosťou:
 Swedčná wec je teda, aby sa to hralo,
 Čo sa nekdy w skutku w Bethleheme stalo,
 W meste Dáwidowom, keď sa popis robil,
 Jako sa Spasiteľ Kristus tam narodil.
 Tú krásnu príhodu narodenia Jeho
 Chcem wám dnes predložiť dľa písma swätého;
 Wsšať ale ponewáč sám som není w stawe
 Wsfecko to wykonať ku wassej zábawe,
 Wzal som sebou bratow i otea starého
 I chlapea, čo nosí Bethlehem, malého,
 A tak w spoločnosti ideme len k tomu,
 Ktorý rád nás prima do swojeho domu:
 Dowolte nám teda i wy, drahí páni!
 Domácich zabawiť wo wassom tu stani.
 My sme síce wsseci stawu pastýrského,
 Ale pochádzame z rodu welikého;
 Bo predkowitz nassi, bár i stáda pásli,

Na kráľovskom tróne tiež sa časom nassli.
 Hľa! Dáwid z pastýrstwa pre své krásne čnosti
 Dossel u národa kráľovskej hodnosti.

Náš starusský otec, ten má mnoho rokov,
 Dž ne jeden wypil on už mlieka okow.
 Že je veľmi starý, swet ho Kubom wola,
 Ale preto hlawa jeho není holá.
 Má esse on wlasý, má i čerstwú silu,
 Krásnu wýrečitosť, twár každému milú;
 Dn wždy doma sedí, stáda wiac nepasie,
 Lež opssíwa krpce swej domácej chase;
 Dpatruje mlieko, smotánku sobiera,
 Keď sa múti maslo, k tomu tiež priziera;
 Do sadlého mlieka chlebíček nám drobí;
 D wssecko sa stará, i jahniatka mladé,
 Keď w kossari b'lačia, pod matku ich kladie;
 Jať wečer, tať ráno, bár má prácu mnohú,
 Nikdy nezabýwa modliet sa k Bohu;
 Na domácu mravnosť veľký pozor dáwa,
 Bohabojných ľudí w uctiwosti máwa;
 Pocestných rád príma do domu swojeho,
 S mliekom občerstwuje, kdo príde, každého;
 Dn je Kubo dobrý, nahnewať sa newie,
 Každému do očí zrowna prawdu powie;
 Slowom: swäto koná každú swú powinnosť,
 Z twári mu wyziera len samá newinnosť.

Můj brat zaš Stacho najstarší sa menuje,
 Radost je počít ho, keď kedý gajduje;
 Tomu tak behajú po tých gajdách prsty,
 Jakoby sa ihral s walasskou w swej hrsti;
 Wie i na fujare krásne nóty písať,
 A na strmých skalách po walasky wýskať;
 Čítať síce newie, písať není w stawe,
 Ale dobré mozgy má wo svojej hlawe;
 Wssecky pozná owce; ony znajú jeho,
 Keď zawolá na ne, hned' sú kolo neho;
 Každú wie menowať — na wlas to wyráta,
 Ktorá kedý bude na jar mať jahňatá;
 On zná aj čnosť bylín; zná z nich robiť lieky;
 Zná, ktoré owčkam škodliwe sú rieky;
 Widí sa byť slabý, ale má on silu,
 Šta nitku pretrhne z wola suchú žilu;
 Neraž už odohnal od stáda nasseho
 S obuskom jať w lka, tak macka starého,
 Aj líšky ho znajú, keď ho ktorá zbadá,
 Hned' pred nim uteká a schowať sa hľadá.

Mám brata jednoho — ten sa Junák zowe,
 Nejednej už krky wykrutil on sowe.
 Je Kubow miláček, ale aj my bratri
 Tiež ho radi máme; bo nás ctí, jať patri.
 On je síce mladý, wtipu wssať pekného,
 Tol'ko má rozumu, až tak kypí z neho;

Keď čo raz počuje, už to má hneď w hlavu
 Celý deň rozprávať, bár o čom, je w stave;
 Čo len okom widí, wšsecko z drewa sprawi,
 Na walasskách wtákov wyrezuje hlavy.
 Tak wie hajduchovať a skákať po zemi,
 Že mu ani nohy w skoku wídeť není;
 Keď walassku hodí do wysoka swoju,
 W powetrí ju chytí čo nepohne nohu;
 Keď jakého wtáka počuje kde spívať,
 Do smiechu sa jemu s hubou wie posmívať;
 Není w horách nassich tak wysokej skaly,
 Na ktorej by nebol, jako chlapec malý;
 Zná každú jaskyňu, zná každú studienku,
 Zná wšsecké menovať kwietky na pasienku;
 Srdeca je dobrého, každému sa wdáčí,
 Každému po wůli robí, čo len stačí;
 Bohabojný k tomu, to sa mu dať musí,
 Ku swätým obetám rád baránkow nosí.
 Či ráno či wečer, či ide k podoju,
 Nikdy nezabudne na modlitbu swoju.

Stacho

(wojde do izby, obráti sa k Fedorowi, a s prívetiwou
 twárou k nemu howorí:)

Ake sa toľko bawíš, môj drahý Fedore!
 Weď ťa dávno hľadám už po celom dwore.
 Už som aj na takú myšlienku bol prissel,

Že si snád' so stádom na noc do hôr tšsel;
 Uj Kubo sa staral, či si pod skalami
 Nemusel zas brániť stádo pred wlkami;
 Lebo dnes praj k ránu sen mal wel'mi strassný,
 Že nad tebou widel jeden oblať jasný;
 Tys' ale že pred ním spadnul na twár swoju
 A zblednutý wolal o pomoc praj moju;
 Junák že zas niesol na chrbte jedneho
 A obete na oltár baránka tučného.

Fedor.

Wy ste teda mali starosť o mňa mnohú,
 A já som šťastliwo pásol chwála Bohu;
 Nič sa mi nestalo. — A owečky moje
 Dnes nám okotily už jahniatka troje:
 Jedno je z nich milé, oči má šta trnky,
 Wlnu kučerawú, nohy jako srnky.
 Sned' som si umienil, že ho ku slawnosti
 Dbetowať budem na oltár z wd'ačnosti
 Že som sa neskoro dnes wrátil do domu,
 Hej! milý Stacho môj! nečuduj sa tomu;
 Bo čo som dnes widel, to wiac už na swete
 Snád' widet' nebudem, bár som w mladom kwete.

Stacho.

Rozprávaj, Fedore! čo je to takého?
 Snád' si weru widel dráka nejakého.

Čo si iné môhol widet w nassom poli,
 Jako zwer diwofú, wtákov, owce, woly?

Fedor.

Dj iné, brate môj! bolo, čo som widel, —
 Nemalo to perá, ani žiadnych krídel.
 Len si sadni ku mne, a pilný daj pozor,
 Keď ti wyrozprávam, potom zaš ty howor.

(Fedor a Stacho sadnú na zem, založia si krížom pred seba nohy, obráta sa, jeden k druhému, a Stacho na kolenách s ločkami podopretý pilne načúwa Fedora.)

Fedor.

Jako som napojil stádo pri salassi,
 Issel som s nim hore na kopánky nasse.
 Sluniečko páliło, a já upotený
 Sadnul som do chládku pod jawor zelený,
 Pozeral som ztadiaľ na owečky moje
 A spewom zaháňal driemoty si swoje;
 Sláwiček pod hájom krásne dumy spiewal,
 List ssusstal na strome; bo wetric powiewal,
 Teraz čujem silné po doline hlasu,
 Mne od strachu dubkom hore wstaly wlasu;
 Wyskočím na nohy, dívam sa do kola,
 Jaký to hlas ide z nasseho údola —
 Wybehnem na skalu, hľadím na wsse strany,
 A to issly samé ľudu karawány;
 Kde len jaká ide z cudzých krajow cesta,

Po každej sa hrnul ľud do nášho mesta;
 Kam len človek pozrel, samé widel hlavy,
 Deťmi naplnené mulice a ťawy;
 Tolky sa swet walil dnes do Bethlehema,
 Jako ku slawnostam do Jeruzalema;
 Ani není možno, aby mesto nasse
 Mohlo dať po domoch nocľah tolkej chase.
 Reby si bol widel, čo len bolo toho,
 Weru i päť tisíc, nepowiem snád' mnoho.

Stacho.

Muž, bratku! a newieš z ohľadu jakého
 Tí cudzinci idú do mesta nasseho?
 Snád' weru neprissli, čo Boh nech zachráni,
 Aby s násilnosťou lámali nám brány,
 A brali owečky šta wrahowia nassi,
 Jakoby sme žili bez nich na salassi?

Fedor.

Já som sa nepýtal, — bo som nebol s nimi;
 Wssak, bratku! neboj sa, jejích ciel je iný;
 Bo som poznal z jejtech odewu celého,
 Že musia byť ľudia swedomia dobrého;
 Žiadnu zbroj nemajú, cestujú w tichosti,
 Dost' možno že budú wzácent pre nás hosti.

Stacho.

Najlepssie nám, bratku! Junák o tom powie;
 Bo wssetečnosť jeho o wsseckom sa dozwie.

Ten ich dozajsta z nassich wrchow zazrel,
 A každému dobre z nich do očí pozrel.
 Dweu bych sa stawil, že bol medzi nimi
 A že sa na ceste rozpráwal aj s nimi;
 Lebo žiaden není tak ducha smelého,
 Jako on z junáctwa okolia celého:
 On sa prihovorí na ceste bár komu,
 Čoby byl najvyšší z kráľowského domu.
 Budeš widet bratku! keď sa z pol'a wráti,
 On nám s rozpráwkami dnešní večer zkráti.

F e d o r.

Už bych si sám žiadal, čo škôr widet jeho
 A jaký ľud to bol dozwediet sa z neho,
 Lebo si len myslím, že snád' bez príčiny
 Nepríšli sem darmo tak mnohé rodiny.

(Junák zvonku wchádza do izby medzi nich.)

S t a c h o.

Wítaj nám, Junáku! no čo je nowého?
 Rozprávaj, čoš widel, čož počul dobrého?
 Bo ta s dychtiwošťou už dávno čakáme
 A z teba dozwediet nečo si žiadame.

J u n á k.

Aj ja som si žiadal čo škôr byt tiež s wámi,
 Ale som sa dlugo bawil za horami;

Bo som dwom pocestným ukazowal cestu
A ich doprowodil až k samému mestu.

F e d o r.

Aj tyš teda widel ľud ten z cudzých krajow
Co do mesta issel cestou nassich hájow?

J u n á k.

Jakobych newidel, keď som sa aj s nimi
Po ceste rozpráwal, jako s príbužnými?

S t a c h o.

Nebál si sa, bratku! w pustej samotnosti
S takým cudzým swetom dať sa do známosti?

J u n á k.

Co som sa ich báť mal, powedzže mi, Stachu!
Wed' som já tak není jako ty hned w strachu.
Ty si jako zajác, ktorý keď mňa z očí,
Hned' i na dve stahy won z lehniska skočí.

F e d o r.

Nechaj, bratku! žarty, wčul není čas k tomu,
Ale nám rozpráwaj: z jakého to domu
Boli ti pocestní, a z cieľu jakého
Tak z daleka prissli do mesta nasseho?

S t a c h o.

J já bych rád wedel, počni teda, bratku!
Ale nám rozpráwaj wssECKO od počiatku.

J u n á k.

(Sadne si ku swojim bratom na zem, dá pod seba na križ nohy, palicu na kolena a rozpráva:)

Jako som so stádom z wrehow issel dole
 A prezieral ztadial' bethlehemské pole,
 Naraz zbadám plno ľudu pocestného
 Zo wsslech strán sa walit' do mesta nasseho,
 Dluho som sa díwal na ten ľud neznámy,
 Na skalú opretý medzi mysslienkami.
 W tom peš môj zassfekne, a já sa obozrem,
 Dwoch pocestných ľudí ku mne kráčať zazrem.
 Já idem naproti, radoštné ich wítam,
 Čožeby žiadali? sluffno sa ich pýtam.
 Ukáž nám, howoria: synáček praj milý!
 Kade je tu cesta; bo sme poblúdili.
 My sme z Nazaretu, rodom Galilejci,
 Prissli sme na rozkaz cisára sem wsseci,
 Aby sa popisal ľud mocnárstwa jeho,
 Kde ktorý len žije dl'a rodu swojeho;
 Kadi bysme teda i my tiež do mesta,
 Kde ľud popisujú, došli esste dneska,
 Bysme w Bethleheme pre nassu chudobu
 Wyhl'adať si mohli nocľah a hospodu.
 Na túto reč jejích ľútošťou pohnutý
 Issel som hned' s nimi, bár som bol ustatý;
 Wiedol som ich za wrech chodničkou, dolinou,
 Po údolí nassom snád' jednu hodinu;

Rozmlúval som s nimi o rozličných wecach
 A odnášsal batoh im na mojich plecách.
 Aj to som sa zwedel obzwlášt od mužského,
 Že sa len z remesla žiwí tesarského.
 Konečne som s nimi rozlúčil sa w ceste,
 Keď som sa bol zbadal už pri samom meste;
 Pospiechal som nazpät ku mojemu stádu;
 Bo sa už blížilo sluniečko k západu.
 Táto tedy, bratia! hľa príčina boľa,
 Že som tak neskoro wrátil sa dnes z pola.
 (Kubo wchádza do izby, a k synom obrátený howorí:;)

K u b o.

Muž čože, synkowia! čo sa rozprávate?
 Čože to za jakú reč wospoloť máte?
 Či Junák zas nečo doniesol nowého,
 Keď s toľkou pilnosťou načúwate jeho?

F e d o r.

Snád' weru nič newieš, čo sa w meste robí,
 Kolké ta priššly z cudzých krajow rody.
 Toľko je dnes w nassom Bethleheme ľudu,
 Že i po majeroch nocowát snád' budú.
 Junák nám howorí, že počul na ceste
 Jakýsi praj popis bude zajtrá w meste.

K u b o.

Tak je, rozkaz wyšsel od cisára daný,
 By mocnárstwa jeho ľud bol popisáný.

Od sírskeho teda wladára Cirína
 Ľud sa popisowať u nás započína.

St a c h o.

Mo teraz, Kubo môj! už som bez starosti,
 Lebo som wo welkej dowčul' bol úzkosti.
 Já som sa nazdáwal, že ten ľud neznámy
 Šta nepriateľ prissel nassimi horami.
 Až to som si už myslel, že už stáda nasse
 Nebudeme wiacej honiť na salasse;
 A wššak nech je za to chwála Hospodinu,
 Že zachowal nassu od zkaży rodinu.

K u b o.

Tyš teda w strachu bol, keď si ľud ten widel,
 Že snád' na nás ide nepriateľow krdel.
 Mo to pekne není hned' nečo takého
 Dokud' ho nezkúsiš myslieť na druhého.
 Wed' esste ten Mocný žije nad hwiezdami,
 Čo tento swet rídí, a stráží nad námi.
 Nič sa tu nerobí bez wedomia jeho,
 On w rukách osúd má žiwota nasseho.
 Bár teda swet celý oborí sa na nás,
 Kdo môže proti nám, keď bude Boh za nás?
 Kdo seba poručí pod Jeho ochranu,
 Ten w každom neshťastí má istú obranu.

Teraz som, synkowi! o tom mluwil s wámi,
 Keď Bohu žijeme, On wždy býwa s námi;

Ani neopustí w potrebách žiadneho,
 Ktorý sa zákona pilne drží jeho.
 Keď sa teda na vás nečo zlého walí
 A vášho úfania celý obzor kalí,
 Spomeňte si na to: — čím wätššia potreba,
 Tým bližššia i pomoc býwa nám wždy z neba.

Fedor.

Keč twoju načúvať nedbal bych do rána,
 Lebo nám večerné driemoty zaháňa;
 Wšak ale mestačik už dávno nad námi
 Na nebi koluje pomedzi hwiezdami.
 Už wšsecko spočíwa, i owečky nasse
 Dávno do kossiarow z bujnejsch prissly passe.
 Čas je teda, bratia! aby sme raz spali
 A po denných prácach na pokoj sa dali.

Kubo.

Tak je, môj Fedore! čas je už raz k spaniu,
 Ale najprw dajme wrúčne wdaky Bánu
 Za to dobrodenie, ktoré on z wysosti
 Udelil nám dneská dľa svojej milosti.
 Prosme spolu Bána, by nám w tejto noci,
 Keď nás zlé zachwáti prispel ku pomoci;
 By nás obhajowal od wšseckého zlého
 A w pokojt spali pod ochranou Jeho.

Fedor.

Začni teda pieseň, Junáku uprimný!
Až si zaspievame spew náš každodenný.

(Pasthri z hlavy zkladajú ssiráky dolu, a stojác
w pobožnom duchu spievajú.)

Junák s Fedorom.

Deň pominul, noc nastáva,
Wúkol tichosť panuje.

Ponad hory mesiac wstáva,
Nad hviezdami kraluje.

Na pokoj sa wssiecko strojí
Dennou prácou zmorené;
Wssiecko čući už w pochoji
Aj to nemé stworeníe.

Sbor.

Aj my pokoj tiež hľadáme,
Na lôžko sa ukladáme,
Zostaň teda, Pane! s námi
I s nassimi owečkami.

Junák s Fedorom.

Wssiecko noc w sen tuhý wiaže,
Jako w hroboch mrtwoly;
Ben s húkaním sowa z wáže
Džýwa sa po poli.

Ľma egyptská hrúzu plodí,
 Mnohým smelosť odníma,
 Každého, kto w noci chodí,
 Tajná bázeň prejíma.

Sbor.

Odvráť od nás, čo je zlého,
 Andela nám zosli twého,
 Ktorý by stráž držal s námi,
 Nad stádom i owečkami.

(Pastýri po dokonanom spewe wsseci si políhajú na zem, a dajú sa do spania; Kubo, widiac, že wsseci spia, wstane zo zeme, a nad swojimi synami stojác, obráti oči svoje k nebesiam, a pobožne sa modlí, mluviac:)

Kubo.

Pane! hlas môj zdviham ku trônu tvojemu,
 Bo si deň zas pridal životu mojemu;
 Rozmnožil si zase staré weky moje,
 Necháš ma užívať esste dary svoje.
 Hľa! stojím nad lôžkom pokoja nočného
 A w tvojej moci je: či wstanem zas z neho;
 Spolieham sa teda na teba, môj Pane!
 Nech sa tvoja swätá wôl'a so mnou stane.
 Len zhl'adni laskawe na synow tu mojich,
 Ktorí w odpočinku sú po prácach svojich.
 Ty buď Otcom jejich, daj im tej milosti,
 By twôj swätý zákon mali w uctiwosti;

Abŷ rástli na česť a na sláwu tvoju,
A ľ poteche boli mne na starosť moju!

(Kubo po dokonanej tejto modlitbe zase ku svojim
synom ľahne na zem, aby zaspal.)

(O chvíľu anđel, w jednej ruke ratoľesť, w druhej
horiace svetlo majúć, pristupuje ľ ležiacim pasthrom, a
nad nimi nachýlený spiewa:)

Andel.

Gloria in excelsis Deo!

(Stacho na ten spew prebudensý zobúdzja Fedora a so
strachom mluví ľ nemu:)

Stacho.

Čis počul, Fedore! tie ľubežné hlasy,
Ktoré bolo počuť len toť na salassi?

Fedor.

Spi, bratku! w pokoji, to sa ti len sníwa
Alebo sa ľ ránu už kohút ozýwa.
Kdoby ti wčul spiewal priam o pravej noci;
Zlý ale duch do nás nemá žiadnej moci.

Stacho.

Wed' sa já žiadneho tiež ducha nebojím,
Ale wer mi, bratku! za to dobre stojím,
Ked' som ten spew počul, že som nespál wtedy,
Aj jakési svetlo widel som na nebi.

Fedor.

Mo len ľahni, Stacho! nechaj spať druhého,
Nebúr darmo wo sne i Kuba starého.

(Stacho znova položí hlavu ku spaniu.)

(Andel, ktorý sa bol na čas pasthrom ukrýl, zase k nim
pristupuje a spiewa:)

Andel.

Wstaňte hore, pastýri!
Bo na wassom majeri
Narodil sa Mesiáš,
Ktorý spasi swet i wás.

(Pasthri spewom andela prebudení, wsseci hlavu pozdwi-
hujú, a bážňou prejatí, hľadia jeden na druhého.)

Stacho.

Mo či nemám prawdu, hej bratku Fedore!
Že som w skutku počul spew na nassom dwore?
Či i ty newidiš to swetlo nad námi,
Čo sa to za jaké weci robia s námi?

Fedor.

Dj werím, bratku mój! bo na ussi wlastné
Počul som nebeských duchow spewy hlasné.

Kubo.

Čo sa to tu robí, hej synowia moji!
Čo to jaké swetlo nad salassom stojí?
Wstaňme hore rýchlo, prosme Pána swého,
Aby sa nám nečo nestalo snád' zlého.

Fedor.

Chod' nazri, Junáku! wšak si ty dost' smelý,
Co je to? — h'la! w žiarach Bethlehem je celý.

Junák.

Joj, bratku! nejdem ani na krok z domu,
Ani mňa z wás žiaden nenawedie k tomu.
Wed' ma tak' prejíma strach po celom tele,
Až studený citim pot na mojom čele.
Keby nam do stáda wlk sa chcel dobíjať.
Tomu bych sa issel do očí podíwať;
Toho bych sa nebál — lebo nemá kridel,
Ten wšak s kridelkami, ktorého som widel,
Môhol by ma zchytiť w poli idúceho
A zaletieť so mnou do sweta cudzého.

Rubo.

Pozrite, čo sa to tak' belí pred námi,
Jaký to duch ide oswetlen žiarami!

(Anđel ukáže sa celkom pasthrom, a pred nimi stojí,
mluví:)

Anđel.

Čo sa mňa bojíte, čo trápíte seba —
H'la! welikú radosť prináßsam wám z neba;
Lebo sa narodil sweta Wykupitel',
Budúci národom od Boha Učitel':
Pospiechajte teda rýchlo k Bethlehemu

A dajte wospoloť česť a chwálu Jemu.
 On prinesie pokoj dobrej wôle ľudu,
 A wss Ecké národy w ňom spasené budú.
 Nech wám to k poznaniu slúži na znamenie
 Nájdete pachol'a w jaslách položené,
 Nemluwniatko malé na slame s plienkami
 Zawinuté ležať medzi howiadkami.

Rubo.

Jať dobrý a milý Boh je na wysosti,
 Jako náš potessil hľa w nassej úzkosti.
 My sme sa nazdali, že zle bude s námi,
 Že celý zahynie šaláš s owečkami;
 A Otec nebeský strach domu nasseho
 Na radosť premenil kroz andela swého:
 On nám dal zwestowať narodenie toho,
 Po ktorom národ náš túžil rokom mnoho.
 Oj teda plesajme nad touto nowinou
 A dajme srdečné wdaky Hospodinu
 Za to dobrodenie a tú milosť Jeho,
 Že nám Spasiteľa zoslal slúbeného.

Fedor.

Podme teda nazrieť na ty diwné weci,
 Ktoré sme z andelskej rozumeli reči;
 Wospiechajme, bratia! aby u masstale
 Netrpelo biedu to pachol'a malé;

Wezmime mu mlieka do hrnce sladkého
Žitnice a syra pre matku zaš Jeho.

Junák.

Já mu zase wezmem ty moje hrdličky
A peknú píšťalku dám mu do ručičky.

Stacho.

Já zaš wezmem gajdy, a zahrám mu na ne,
Abý chutne driemal na tej tvrdej flame.

Rubo.

Wšak ale, synowia! by obety wasse
Mlé boly jemu, musí srdce nasse
Plné byt pokory, plné byt wernosti,
Plné lásky k Bohu, plné pobožnosti:
S takým teda srdcom podme k Bethlehemu
A nassu poklonu učinme tam jemu.

Pochod k Bethlehemu.

(Wšeci, jakoby cestowali chodia dokola a spiewajú:)

Mesiáčik wysoko esste stojí,
Ľud sladko spočíwa na pokoji;
Len my sa berieme k tej radosti,
Ktorú nám zwestowal duch z wysošti.
Po čom swet túžiwal dávne časy,
Čo z neba žiadaly mnohé hlasy,
To teraz plní sa w Bethleheme,
To widet s radostou tam ideme.

Plesajme; bo prissel už Spasitel',
 Od dáwna žiadaný Wykupitel'.

Wstáwajte, národy! podte s námi
 A poklone malému za jaslami.

(Po dokonanom spetwe wsseci postojá, a Fedor sa obráti
 k Stachowi, mluwiac:)

Fedor.

Oj, Stacho, bratku môj! či srdce aj tvoje
 Tiež s toľkou radosťou plesá? jako moje?
 Čím sa wiacej blížim k Ježíssku malému,
 Tým wiacej radosť w srdci cítim k nemu.

Stacho.

Aj já si tiež žiadam čo skôr widet' jeho,
 Ked' celý swet čaká dobrodenie z neho;
 Ked' toľko krásneho hned' za prvých časow
 O ňom sa mluwilo dl'a prorockých hlasow.

(Kubo stojí pred Bethlehemom, na stole položeným,
 díwa sa doňho, a radosťou naplnený wolá:)

Pozrite, hľa w skutku toť pachol'a máme,
 Jak andel zwestowal w jaslíčkách na slame:
 Sem teda, synkowia! pristúpte blíž k nemu,
 Učiňme poklonu a dajme česť jemu.

(Wsseci poskladaju ssiráky dolu, a s welikou dyhti-
 wosťou zdaleka nakukajú do Bethlehemu, napínajúc sa
 jeden nad druhého; o malú ale chvíľu Stacho pristúpi
 k Bethlehemu, padne na kolená svoje, zloží ssirák i

palicu na zem, zalomí križom na prsiach ruky svoje a,
naflaniac hlavu, s veľikou pokorou a pobožnosťou
hovorí:)

Stacho.

Wítaj nám, Ježišku od dávna žiadaný!
Tyš prissel swet spasiť od Boha wyslaný:
Já teda pred tebou padám na kolená,
Abych bol účastným tiež toho spasenia.

(Stacho odstúpi na stranu, a Fedor podobným spôsobom
flania sa Ježiškovi.)

Fedor.

Já zas sa utíkam, Spasiteľu drahý!
Bych časom obstaral tiež ten život blahý,
Ktorý si zvestovať prissel dnes z wysošti
A sebou priniesol mnohé nám milosti.

(Fedor keď sa odbaví, ide zas podobne Junák.)

Junák.

Aj já sa tiež tessím nad príchodom твоjím,
Tebe sa oddávam s celým srdcom mojím,
Neodchádzaj od nás, zôstaň medzi námi,
Budeme pást' spolu ovce za horami.

(Konečne pristúpi Kubo, a s veľikou poníženosťou kladie
sa na kolená svoje, a tiež, jako predoslí, flania sa
jemu, — ostatní ale zďaleka stoja, a podopretí na pali-
ciach svojich, sklonenými hlavami pobožne načúwajú
slová otca svojeho.)

Rubo.

Bár s mojím životom už stojím pri hrobe,
 Však predca teším sa ešte w tej starobe,
 Že som sa na swete dožil tej radosti,
 Po ktorej túžil som od svojej mladosti:
 A preto wítaj mi, Ježišku premilý!
 Ty moje občerstvi sklesnuté už sily,
 Bych môhol načúvať na staré dni moje
 To, ktoréś priniesol nám učenie tvoje.

(Rubo wstane, a obráti sa k synom, mluviac:)

O, jaké to šťastie pre wás je, synowie!
 Že ste narodenie dožili Pánové.
 Wy ste w najpeknejšom života wčul' kwete,
 Môžete dlugo žiť s nim ešte na swete;
 Wy ešte môžete účastní byť jeho,
 Ktoré nám priniesol, učenia krásneho:
 Oj teda plesajte! že wám Boh z wysošti
 Laskawe udelil tak veľkej milosti.
 Budte mu powďační — plňte wól'u jeho,
 A wždycky držte sa zákona swätého!

Fedor.

Už wšade kohúty napospol spiewajú,
 Swiezdíčky tratia sa a zory wstávajú;
 Mesiáčik za vrchy wysoké zachodí,
 Dennica znamenie switania wychodí.
 Bráťme sa už teda do domu nasseho,

Kým svetlo nastane sluniečka krásneho,
 By sme sa ku stádam wrátili zavčasu,
 A čo škôr owečky vyhнали na passu.

(Pasthri do rádu wstanúc, spiewajú:)

Dobre sa máwajte
 A s Bohom býwajte
 Wšseci tu domáci,
 Wy drahí rodáci!
 Nech wás Boh požehná
 A dá wám spasenia;
 Dá wšseho w hojnosti
 Dľa wassej žiadosti.
 Nech zossle andelow,
 Tých dobrých priateľow,
 Aby z wás každého
 Hájili od zlého.

II.

1. Spewohra wianočná.

I.

(Osoby: Andeli a pasthri.)

Bieseň pozatymná pri zatvorenej
opone.

Dnessný hod wssemu stworeniu
Je wel'aradostný;
Lebo s nim k sweta spaseniu
Zawítal blesk skwostný.
Syn Boží Jednorodný
Nám je na swet narodený
Z Panny najčistejsšej.
Tajemstvo Jeho wtelenia
Plné je nám podiwenia;
Niet ľudu k pochopeniu.

(Otworí sa opona.)

Andeli.

Bud' Bohu na wysošti
Sláwa welebenie!
Zo swej ktorý milosti
Potessil stworenie.

Tiež pokoj túžený
 Buď wšsem udeľený,
 Čo na zemi býwajú,
 Wól'u dobrú majú!

Bohumil.

(Pastýr na zemi prebudený.)

Hej pastýri ospalí, ospalí
 Zo sna powstáwajme;
 Dennicu sme odspali, odspali,
 A stádam pospiechajme.

Na nebi blesk krásny,
 Nad slunko aj jasný!

Hore veľkí, malí,
 Hore sa sbierajme!

(Wstane.)

Stislaw.

(Dči si trejúc, na zemi.)

Čože zo sna sladkého, sladkého
 Búriš, Bohumile?

Adebyš widel jasného, jasného
 Swetla nočnej chvíle?

To je sen len žiwý,

Jako čin prawdivý;

Preto nech každého

Sny požívať milé.

Bohumil.

Mení to sen, Stibore, Stibore!
 Lež nečo divného.
 Len precitni, len hore, len hore
 Wstaň z lôžka svojeho.
 Hľa nebe je celé
 Od swetla wesele. —
 Ohnivé jať more
 Kraj mesta nasseho.

Stibor.

(Priswedčiac.)

Hore, slyssme bratrowie, bratrowie!
 Tak podiwne hlasu.
 Tie zcela sú nám nowe, nám nowe,
 Spanilej tiež krásu.
 To nebies duchowia,
 Boží andelowia.
 Snád' to sú poslowia
 Tej budúcej spásu.
 (Wsseci wstanú a počúwajú.)

Andeli.

Bud' Bohu atď. jako wyssse.

Pastýrowie premilí!

Wám my zwestujeme
 Príbeh wel'mi spanilý
 Wám oznamujeme:

Budte potesseni,
 Ze ste wywoleni
 Slyssat, čo zwestujeme
 Wám oznamujeme.

Spasitel' sa narodil
 Tak dáwno túžený;
 By z wás hnew Boží zhodil
 W raji zaslužný,
 Na swet pontžený
 Je a narodný,
 Lóžko Jemu ustlali
 W bethlehemskej masskali.

Wám toto bud' znamením
 Malezenta Jeho:
 Je do jasiel' wložený —
 Do sena twrdého.
 W plienky zawinením
 Je zimy prostným.
 Wól a osol dýchajú
 Naňho, tak shriewajú.

Pastýri.
 (Wsseci.)

Hej to žiaden sen není, sen není;
 Je to wec skutočná.
 Nech sa nám wstať nelení, nelení;
 Zwe nás láska wečná.

A bethlehemskej masstale,
 Hej dusse uspalé!

Bud', bratia milení!

Nám cesta srdečná.

Kabely si wezmime, wezmime

S darmi rozličnými;

Tam Jemu tiež zawznime, zawznime

Dúčelmi nassimi.

Hejsa teda w cestu

A bethlemskému mestu!

To Dieťa spatríme

Zrakmi radostnými.

(Dpona sa zatvorí.)

P i e s e ň p o z a t y m n á .

Hodní boli pastýrowia

Čuť hlasu slawného,

Zwestowali nímž duchowia

Z neba prejasného:

Že Kráľ nad wssecko wznessený

A Spasiteľ zaslúbený

Na swet sa narodil;

Preto hned' issli na cestu

Au bethlehemskému mestu:

Wítať Syna Božieho.

II.

(Dpona sa otworí. Osoby: Ježíšek, Maria, Jozef
u jasiel w bethlehemskej maštali.)

1. Hajaj belaj dieťatko,
Prešladké nemluwniatko,
Nebeské pacholiatko. rep.
Kozmilý, spanilý
Ježíšku drahý, Ježíšku drahý.
2. Žiadali Ťa otcovia,
Swäti patriarchowia;
Predrekli prorokowia. rep.
Kozmilý atď.
3. Andeli Ťi spiewajú,
Serafi Ťa wítajú,
Cherubini wzhýwajú. rep.
Kozmilý atď.
4. Radujú sa nebesta,
Nad Tebou srdce plesá,
Od radosti až klesá. rep.
Kozmilý atď.
5. Tvoje diwné wtehlenie —
Radostné narodenie,
Je sweta potessentc. rep.
Kozmilý atď.

6. Spasil byš swet ztratený,
Diablom někdy zvedený,
W jaslá si ponižený. rep.
Kozmilý atd.
7. Sláwu Swoju ukrywaš,
Ked' w masztali tu býwaš
A na sene spočíwaš. rep.
Kozmilý atd.
8. W plienky zaobalený,
Pred zimou bud' chránený;
Bud' mi snom ufojený. rep.
Kozmilý atd.
9. Wól a osol dýchajú
Na Teba, Za shriewajú
A pred zlým ostríhajú. rep.
Kozmilý atd.
10. Hajaj, belaj Syn milý,
Môj Miláčku spanilý,
Poklade môj premilý! rep.
Kozmilý atd.
11. Hajaj w jasle wložený,
Sladkým snom bud' kojenný,
Synáčku utešsený! rep.
Kozmilý atd.

(Dpona sa zatvorí.)

P i e s e ň p o z a t y m n á.

Maria nám porodila
 Bacholiatko krásne,
 Po ňomž celá zem túžila —
 I nad slunko jasné.
 Keďby to dieťa wznessené
 Nám nebolo narodené:
 Beda by nám bolo!
 Lež Ježišek sa narodil,
 By z hriechu swet wyslobodil;
 Preto mu chwálu dajme!
 (Dpona sa otvorí.)

III.

D s o b y: predosslé a pasthri, — w bethlehemiskej maštali.

P a s t ý r i.

1. Radujte sa šťastní rodičowia
 S tým nemluwniatkom;
 Lebo diwným — rekli andelowia
 Že je Dieťatkom.
 Preto sme sem spiechali,
 Jako nám kázali:
 Bysme jemu česť preukázali.
2. Keď na lúkach u stáda sme spali
 Snom uhrúžení,
 Widiac w ohni nebe, hneď sme wstali
 Celí zdesení.

Andelow sme slyšali,
 Jakú mu česť dali,
 A to Dieťaťko oslawovali.

3. Predne buďte od nás pozdrawení
 Rodičia jeho!
 Že od Boha wy ste wywolani
 Premilostného:
 Ho na loktách swých chovať,
 S láskou opatrowať,
 Sa z celého s nim srdeca radowať.

4. Zvlášťne Matko piesňami nassimi
 Bud' pozdrawená!
 Milostami bohate Božími
 Tyš oslawená,
 Tyš sa Bohu lúbila,
 Toho porodila,
 Po ktorom zem wždycky túžila.

5. Preto wšseci hľa s poniženostkou
 Na zem padáme.
 (Padnú na kolena pasthri.)
 Krásne wasse s welkou srdečnošťou
 Dieťa wítame.
 Bo skrz Jeho zrodzenie
 Ma hriešne stworenie
 Wečné naleznúť swoje spasenie.

6. Slawne wítaj teda Memluwniatko
 Nám narodené,
 Ó, nebeské wítaj Bacholiatko
 W jasle wložené!
 Tyš nám z neba zstúpilo,
 Za nás sa wtelilo,
 Z Panny prečistej sa narodilo.

7. Ó nebeskej ty dieťatko krásy,
 Bud' pozdrawené!
 Wruce prijmi náš pastýrow hlasy,
 Ti zaswätené.
 Dary ti tiež nesieme,
 Byš ich prijal, chceme;
 S nimi wdafu cit projawujeme.

G t i b o r.

8. Já srdečne abych uctil Teba,
 Pána mojeho:
 Priniesol som hľa w kabele chleba
 Nad sňah bieleho;
 Prijmi ho s uprimnosťou,
 Srdeca laskavosťou —
 S ktorou dávam, s tou tiež srdečnosťou

G t i s l a w.

9. Já zas mädu samotečeného
 Ti obetujem;

Na znať, že Ťa swetu sľúbeného
Kráľa milujem.

Prijmi ho od Tvojeho
Sluhy Ti werného,
Na znať srdca ti wždy oddaného.

B o h u m i l.

10. Já zas k tvojim, Dieťatko laskawé!
Jaslám stupujem,
A ku tvojej wečnej cti a sláwe
Tiež obetujem:

Kasse, syra čerstvého,
Mlieka najlepšieho,
Wďačne prijať ráč daru mojeho.

W s s e c i p a s t ý r i o s t a t n í.

11. Aj my Tebe, presladký Maličký!
Tiež dar nesieme:

Hrušky, hrozná, fílow wiazaničky
Ti wenujeme.

Tať Teba my wítame,
Pánom wyznáwame;
Wďačne že dar náš prijmeš, dúfame.

12. Wčul' posledne esste pozdrawený
Bud'! to woláme,
Keď Dieťatko, s Tebou rozlúčení,
Preč odchádzame:

Nám Tvoje daj žehnanie,
 S Tebou radowanie —
 Srdeu nassemu Ťa milowanie.
 (Dpona sa zatvorí.)

P i e s e ň p o z a t y m n á.

W spôsob nepochopitel'ný
 Mozumu ľudskému
 Stal sa človek Du smrteľný
 A spaseniu nassemu.

Dn z Panny neposskvrnenej
 Od večnosti wywolenej
 Je nám narodený.

W masskali je uhostený,
 Do jaslíčiek je wložený —
 Na div swetu celému.

Ó, buď teda zwelebený,
 Ježišku z wrúcnosti,
 Tyš od stworenia túžený,
 Blného hriessnosti.

Náč sa nad námi smilowať,
 Hojnu milosť wždy darowať
 A od zlého chrániť!

Bysme Ťi werne slúžili,
 S Tebou sa nekdy tessili
 Tam w nebeskej radošti!
 Amen.

2. Spemohra trojkráľová.

(Pri zatvorenej opone.)

Pieseň pozatymná.

Buď vssecko potessené
 Na swete stworeníe;
 Bo tebe zaslúbené
 Prisslo už spasenie.
 Hľa prorokovaná
 A občakávaná
 Už je hwiezda zjawená,
 W blesk diwný odená.
 Tú hwiezdu prorokowia
 Nám predpowedali;
 W nej tiež patriarchowia
 Swoju nádej mali.
 Bo nej opustená,
 W hriech tiež uwäznená,
 Zem ubohá túžila,
 By jej blesk spatrila.
 (Opona sa otvorí.)

I.

O soby: Kasspar, Melicher a Balthazár — tria múdrci
 čili kráľowia, hwiezdu podiwnú widiaci.

Kasspar.

Bratia slyssste, ach, plnú radosti
 Nowinu hlavnú:

Že vidíme na nebies wysoſti
 Tú hwiezdú ſlawnú,
 Po nejž wždychy číhali,
 Túžebne čakali
 Otcovia, o nejž nám wyprávali.

Melichér.

Čože, hwiezda na nebies wysoſti
 Sa nám zjawuje,
 Kráſou, ktorá ſvou iných jasnoſti
 Hwiezd prewyſſuje?
 Teda ju priwítajme,
 Srdečne plesajme,
 Bohu wečnému wdaky wzdáwajme!

(Wſſeci tria.)

Teba hwiezdo nado wſſecko jasná,
 Wrične wítame!
 Tvoju, nebies ozdobo prekráſna,
 Chwálu ſpiewame;
 Hláſa twôj bleſk wzneſſený,
 Že je narodený
 Kráľ ten od Boha nám zaſľúbený.

Balthazar.

Lež, ó bratia, hwiezdy tej ſkweľoſťou
 Napomenutí,
 A tať Božou neſmiernou miloſťou
 W ſrdci pohnutí;

Neťažme si putovať,
 Tej blešk nasledovať,
 Nechcejme žiadnej cesty ľutovať.

Kasspar.

Tiež Kráľovi nám narodenému
 Dary wezmime;
 Snád' sa s darmi wznessenými jemu
 Tak zawďačíme.

Na znať nassej radosti,
 Srdeca uprimnosti
 Dar slussí mu dať podľa možnosti.

(Wsseci tria.)

Teda podme! Boha to je wôľa
 Prelaskawého.
 Sám nás hwiezdou do kráľowstwa wola
 Narodeného.

Wstaňme k nemu putovať,
 Dary mu wenovať,
 Nad príchodom sa jeho radovať.

(Opona sa zatvorí.)

Pieseň pozatymná.

Boh troch kráľow wýchodných
 A plných múdrosti
 Učiniť ráčil hodných
 Tej welkej milosti:

Že tú hviezdú jasnú,
 Na svoj blesk prekrásnu,
 Na nebeskej výsosti
 Spatrili k radosti.

(Tu sa môže otvoriť opona a vykonávať jednanie, spievohry wianočnej druhej; keď nie, spieva sa ďalej:)

Tá ich hviezda pohnula
 Svojim bleskom k ceste,
 A im pripomenula:
 Že w ktoromsi meste
 Mal sa Kráľ narodiť,
 Čo má vyslobodiť
 Všeho sweta stvorenie —
 Biedne pokolenie.
 Tria kráľovia wedení
 Tej hviezdy jasnosťou,
 Pred dálkou nezhrození
 Kráčali s radosťou;
 Lež na jej zmizenie
 Jalo ich myšlenie:
 W jeruzalemskom meste,
 Že koniec ich ceste.

(Opona sa otvorí.)

II.

Ojoby: predosli, ľud jeruzalemský.

Múdrci.

Slyšte ľudia premilí,
 Jaký div sme zkusili:
 Hviezda sa nám zjavila
 A nás sem privábila.
 Kráľ nový, Kráľ nový,
 Zrodený kde je? — zrodený kde je?

Kasspar.

Tú hviezdu sme čakali;
 Bo nám prorokovali,
 Že jej nekdý zjavenie
 Bude Kráľa znamenie.

(Wšeci tria.)

Kráľ nový atď.

Melichar.

Keď nás sem wyprowadila
 Tá hviezda sa ztratila;
 Bo snád tu je zrodený
 Kráľ ten swetu sľúbený.

(Wšeci tria.)

Kráľ nový atď.

Balthazar.

Ľudia, wrúčne prosíme,
 Kdeže toho spatríme
 Kráľa narodeného,
 Od dávna čakaneho?

(Wšeci tria.)

Kráľ nový atď.

(Ľudia odpovedajúci.)

My vás nerozumíme,
 O hviezde nič newieme;
 Ani či je zrodenný
 Od Boha zaslúbený.

Kráľ nový atď.

Snáď na hrade sionskom
 Tam vo dome kráľovskom
 Powedia vám strážnici,
 Herodesa slúžnici.

Kráľ nový atď.

(Dpona sa zatvorí.)

Pieseň pozatymná.

Herodes w strach padnúci
 Je zpráwou strážnikow.
 W snem swolal skúmajúci
 Starcow, zákonníkw.

Kde Král zaslíbený
 Má být narozený,
 Jehož králi hledají
 A naňho sa ptají?
 (Dpona sa otvorí.)

III.

Djo by: Múdrcti, Herodes a snem w paláci kráľowskom
 pri otvorených sw. knihách.

Múdrcti.

Herodes, král sláwený,
 Bud' od nás pozdrawený!
 Snád' u teba nájdeme,
 Koho nájsť my chceme:
 U teba, Král z neba,
 Či je zrodený? či je zrodený?

Herodes.

1. U mňa tu žiadne dieťatko není zrodené,
 Čo wámi slawní králi má byť nalezené.
2. Snád' kňazi Pána sšediwi, snád' wy star-
 cowia,
 W zákone zbehli znáte to zákonníkwia?
3. W kráľowstwe ktorom, a w ktorom meste,
 zrodený
 Má byť ten swetu od Boha wôdca slú-
 bený!

Snem.

(Otworiac Malachiássa proroka.)

W zemi Juda zrodenný
 Má byť Král ten slúbený.
 W Bethleme sa narodit
 Má a ľud oslobodit.
 Tam jeho nowého
 Kráľa nájdeme, Kráľa nájdeme.

Herodes.

4. Do Bethlehema rýchle wy teda spiechajte,
 Narodeného Kráľa tam wrúčne wítajte.
5. Dieťaťko až to zrodené tam vyhľadáte,
 Potom aj o ňom nowinu wzácnu mne
 dáte.
6. Tiež pôjdem ta já poklonit wrúčne sa jemu.
 Kráľowi jako od Boha nám poslanému,

Múdraci.

Bud Božej Welebnosti
 Wzdaná česť z uprimnosti,
 Že sme tuto slyssali
 O tom, čo sme žiadali:
 Swojeho nowého
 Kráľa nájdeme, tam w tom Bethleme.
 Tou zprávou uistení
 A w srdci potessení

Bohu wdaky vzdávajme,
 Rýchlym krokom sa dajme
 Na cestu, ku mestu
 A bethlehemskeму Kráľu slavnému.
 (Dpona sa zatvorí.)

Pieseň pozatymná.

Zvediace sa tria králi
 O Narodenom,
 Po chodníku kráčali
 Im wyznačenom,
 Šli z Jeruzalema
 Tam do Bethlehema,
 A hľa hviezda zmizená *)
 Im je zaš zjavená.

Hviezda ich predchádzala
 A Bethlehemu mestu,
 A im oswecovala
 Bezpečnú cestu;
 Tam sa zastavila,
 Keď ich sprowadila,
 Kde Kráľa zrodeného
 Nalezli svojeho.

(Dpona sa otvorí.)

*) Pri wchode do Jeruzalema.

IV.

Osoby: Ježiš, Maria, Jozef a Múdrci w bethlehemskej
masťali.

Wšeci Múdrci.

(Na zem padnúc.)

My wýchodní ďaleki kráľowia

Na zem padáme:

Wás nad wšefco šťastni Rodičowia

Brúene wítame.

Ó, Wy blahoslawení,

Od Boha zwolení!

Z ktorých sweta Kráľ je narodený.

Rasspar.

Od dáwna sme hwiezdou my čakali

Nám zaslúbenú;

Bo otcowia nám prorokowali:

Že ňou zjawenou

Príde na swet túžený

Kráľ blahoslawený,

Prejasnou hwiezdou wšsem oznámený.

Melicher.

Hwiezda krásna tá sa na wýchode

Už nám zjawila,

Ples a radosť po celom národe

Sned' spôsobila;

Preto nás sem vyslali,
 By sme privítali
 Kráľa, ktorého sme očakali.

Balthazar.

Od nás teda buď wčul' pozdravený
 Kráľu wznessený!
 Bár si w chatré plienky obalený,
 W jasle wložený:
 Predca sláwu divného
 Zrodenia tvojeho
 Hviezda zjawiła blesku divného.

Od začiatku stvorenia Božieho
 Zem Ťa čakala,
 Spasiteľa wrúčne ťa svojeho
 S túžbou žiadala;
 A hľa pleš, potešenie
 Tvoje narodenie
 Už prineslo, s nim swetu spasenie.

Rasspar.

(Šedivh.)

Hľa já citom horiac uctivosti,
 Že Ťa milujem:
 Temian na znak tvojej Welebnosti
 Ti obetujem.

Prijmi ho od twojeho
 Sluhy oddaného;
 Zo srdca dávam ho wždy werného.

Melicher.

(Wetu mužského.)

Já zas k Tebe plný srdečnosti
 Tiež pristupujem;
 Na znač twojej kráľovskej hodnosti
 Ti wčul' wenujem
 Sľa dar zlata rýdzeho
 A drahocenného:
 Prijmi ho za znač wdáku mojeho.

Balthazar.

(Černoch.)

Já tiež černoch z kraja ďalekého
 A Tebe stupujem;
 Wyrchu na znač pohrebu slawného
 Ti obetujem;
 Prijmi ho, bo z wdáčnosti
 Srdca uprimnosti
 Wenujem ti ju — Pane milosti.

Wšeci traja.

Wčul' posledne esste ponižení
 Na zem padáme;
 A prv lež sme s Tebou rozlúčení,
 Wručne žiadame:

Daj nám tvoje žehnanie,
 Teba milovanie,
 Šťastlivý návrat a putovanie!

(Dvona sa zatvorí.)

Pozatymná pieseň.

Dar Mu obetovali:

Lemian, myrrhu, zlato;

Preto aj obdržali

Už tam nebe za to: —

Aj my sa radujme

Jemu obetujme

Dussu, srdce a telo;

Nech sú wždycky Jeho!

Bethlehem.

W i a n o ě n á z á b a w a

od

Soj. Emmanuela,

n á p e w o m o p a t r e n á

od

Grantiffa a Dndreja Žaškowštého,

řiditele a organisty hlawn. arcibiskupského chrámu w Ságre.

Volne

f

1. Str. 3. Se - ru - za - leni me - sto šwä - té, A - de šlu - nieč - fo žia - ry žla - té Na Li - ba - non

o - pie - ra, Se ot - či - na je to - la - št na - šťa, Sa! sa spe - ro - ná - šťa, dneš za - ná - šťa,

Sa! z nás kaž - dý po - ze - rá.

Molne f

Deň po - mi - nul, noc na - stá - wa, Mú - fol ti - chost pa - nu - je.
 Po - nad ho - ry me - ťiac to - stá - wa, Nad h - wie - zda - mi krá - ľu - je.
 Wffe - cto noc to - sen tu - hý wia - že, Sa - to to hro - boch mrt - wo - ly,
 Len s hú - fa - ním so - wa z wä = že, D = žh = wa sa po - po = li.

1. Str. 17. a 18.
2.

p

1. Na po=toj sa vsse=cfo stro=jí, Den=nou prá=cou žmo=re = né;
 2. Ěma e=gypť=ská hrú=zu plo=dí, Mno=hým sme=lošt od=ní=ma,

f

1. Vsse=cfo ču=čí už w po=fo=jí, Mj to ne=mé štwo=re = nie.
 2. Raž=dé=ho, kdo w no=ci cho=dí, Zaj=ná bá=zeň pre=jí=ma.

f

3. 1.*) Mj my po=foj tiež hl'a=dá=me, Na lōž=fo ja u=fla=dá=me,
 2. Od=vrát od nás, čo je zlé=ho, An=de=la nám zo=šli twé=ho,
 St. 17, 18.

*) Spietwa sa w časomiere wojensťého postupu (tempo di marcia), to jest maršfu.

1. Zô-šťañ te = da, Pa = ne! s námi S s na = s ťi = mi o = věč = ta = mi.

2. Kto = rý by ťráž dr = žal s námi, Nad ťá = dom i o = věč = ta = mi.

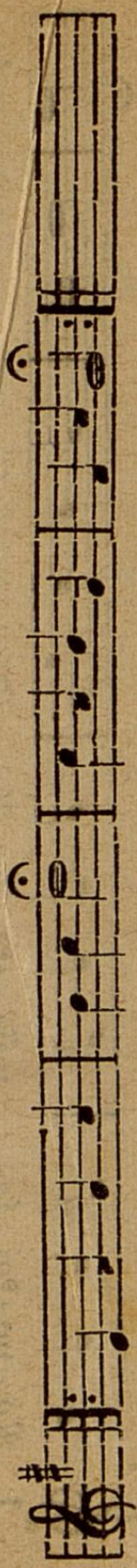
4. And'el.

Str. 19. Glo-ri - a in ex-celsis De - o.

5. And'el.

Str. 20. Vstaňte ho = re, pa = ťh = ri; Bo na va = ťom ma = je = ri,

Na = ro = dil ja Me = ťi = áš, Kto = rý spa = ť ťvet i roš.

Modok Bethlehema.

Mierne.

6. *f* *p*

Str. 23. Me-řia-čif wch=so=fo e=řte řto = ři, Len my řa be-rie-me
 Ľud řladfo řpo-čř=wa na po=řo = ři, }

ř tej ra = do = řti, Řto=rú nám žive = řto=wal duch ž wch=řo = řti,

p

Řo čom řwet tú = ři = wal dáto = ne ča = řh, Ľo te = raž
 Čo ž ne = ba řia = da = řh mno = hé hla = řh, }

pl = ní sa w Beth=le=he = me, Do wi=deť s ra-do=šťou ta i = de = me.

f Ple=saj-me; bo pri=šfel už Spa-fi = tel',
Od dávo=na žia = da = ný Wh=tu = pi = tel'.

Wítá = waj = te,

ná=ro=dh, pod'=te s ná = mi A po=flo=ne ma=lé=mu za ja=sl'a = mi.

Wesele

(tempo di marcia.)

7. Str. 27. Do=bre sa má=waj=te, A s Bo=hom bh=waj=te, Wšfe=čí tu do=má=čí

By dra-hí ro = dá = ci. } Nech wás Boh po = že = hná, } Dá wá = ffej žia = do = sti. }
 A dá wám spa = se = nia; }

Nech zo = ffe an = de = low, } Lých do = brých pria = te = low, } A = by

wás kaž = dé = ho } Šá = ji = li od } žlé = ho.

2. Str. 28. Bud' Bo-hu na wby = jo = sfi Ślá = wa, we = le = be = nie! Bo swej kto = rch mi =

 Io = sfi Bo = te = sfil stwo = re = nie. Dież po = koj tú = je . nh Bud'

 wssiem u = de = le = nh, Čo na ze mi bh = wa = jú, Wô = ľu do = brú ma = jú.

3. Str. 29. Sej pa = sth = ri o = spa = li, Bo ina po = wsta = waj = me. Den = ni = cu sme od = spa = li od = spa = li, A stádom po = spie = chaj = me. }

Ma ne=bi blešf krásny. } Go=re wel=ff, ma=li. Go=re ja s'bie raj=me!
 Rad slunfo aj ja=sný. }

4. Str. 33. Ga=jaj be=saj Die=taťo, } Ne=be=sté Pa=cho=liat=fo.
 Prešlad=te Ne=mluvniat=fo, } Ne=be=sté Pa=cho=liat=fo.

4. Str. 35. Roz=mi=lý spa=ni=lý } Se=žij=ku dra=hý, Se=žij=ku dra=hý.
 Maria nám porodila jaťo: „Dnešný hod.“ 1.

4. Str. 35. Na=duj = te ja s'šťastní ro=di=čo = wia } E=thym nemluwniatkom;
 Le = bo diw=nyhm reť=li an=de = lo = wia, } Ze je Die=tať=kom;

Pre-to sme sem spie=cha = li, Sa-to nám tá = za = li: By=sme je = mu

čest pre = u = tá = za = li.

Str. 39. W spôsob nepochopiteľný, jafo: „Dnešní hod.“ 1.

Str. 40. Bud' wšec'o potesseúé, jafo: „Bud' Bohu na wšost'i.“ 2.

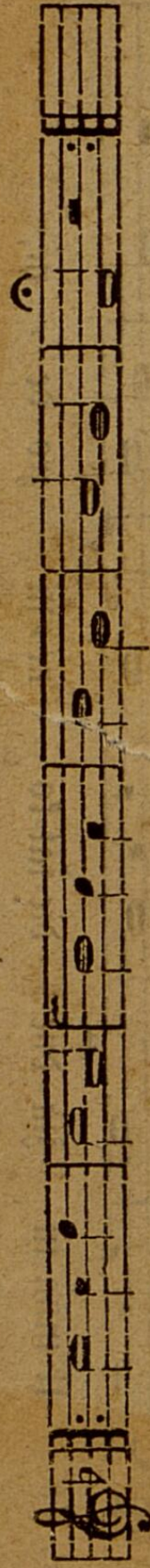
Str. 40. Bratia slyš'te, jafo: „Radujte sa.“ 5.

Str. 44. Slyš'te ľudia premilí, jafo: „Šajaj belaj.“ 4.

Str. 46. Herodes kráľ sláwený, jafo: „Šajaj belaj.“ 4.

Str. 46. U mňa tu žia = dne die = ťat = fo ne = ní zro = de = né,

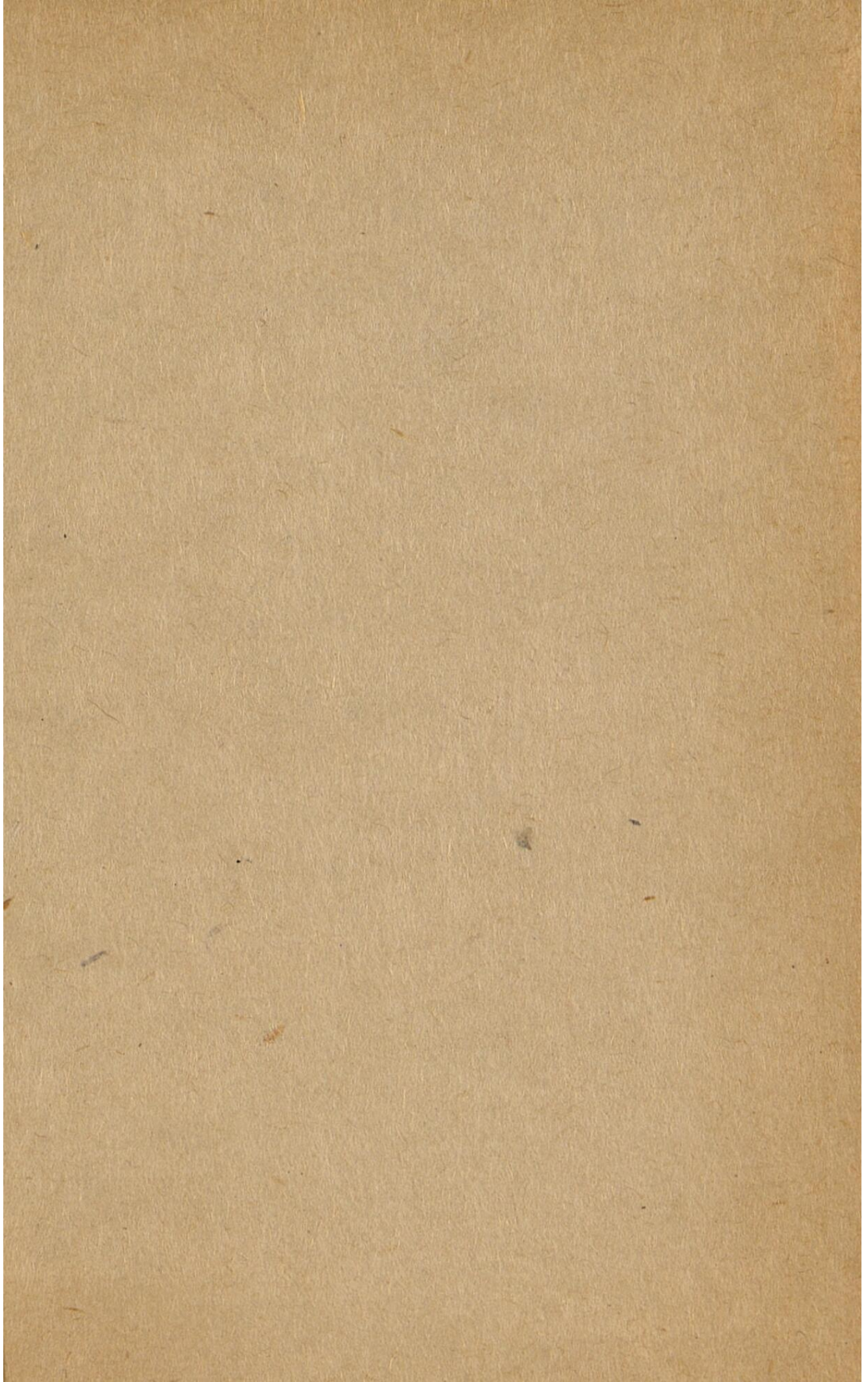
Čo wa-mi slaw-ní králi, má byt na = le = ze = né.

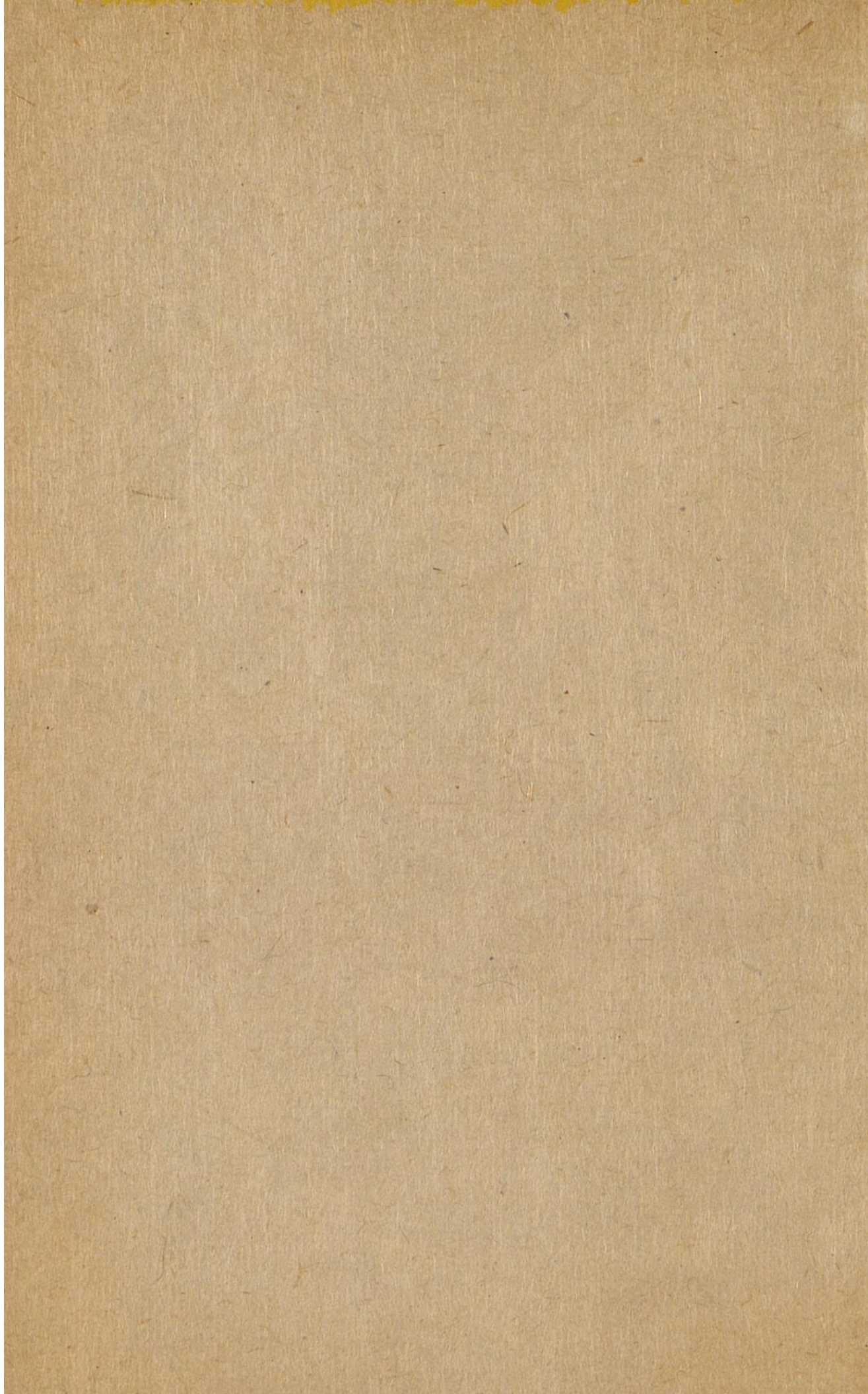
Str. 48. Zwediacce sa tria králi, jafo: „Bud' Bohu na wysofci.“ 2.

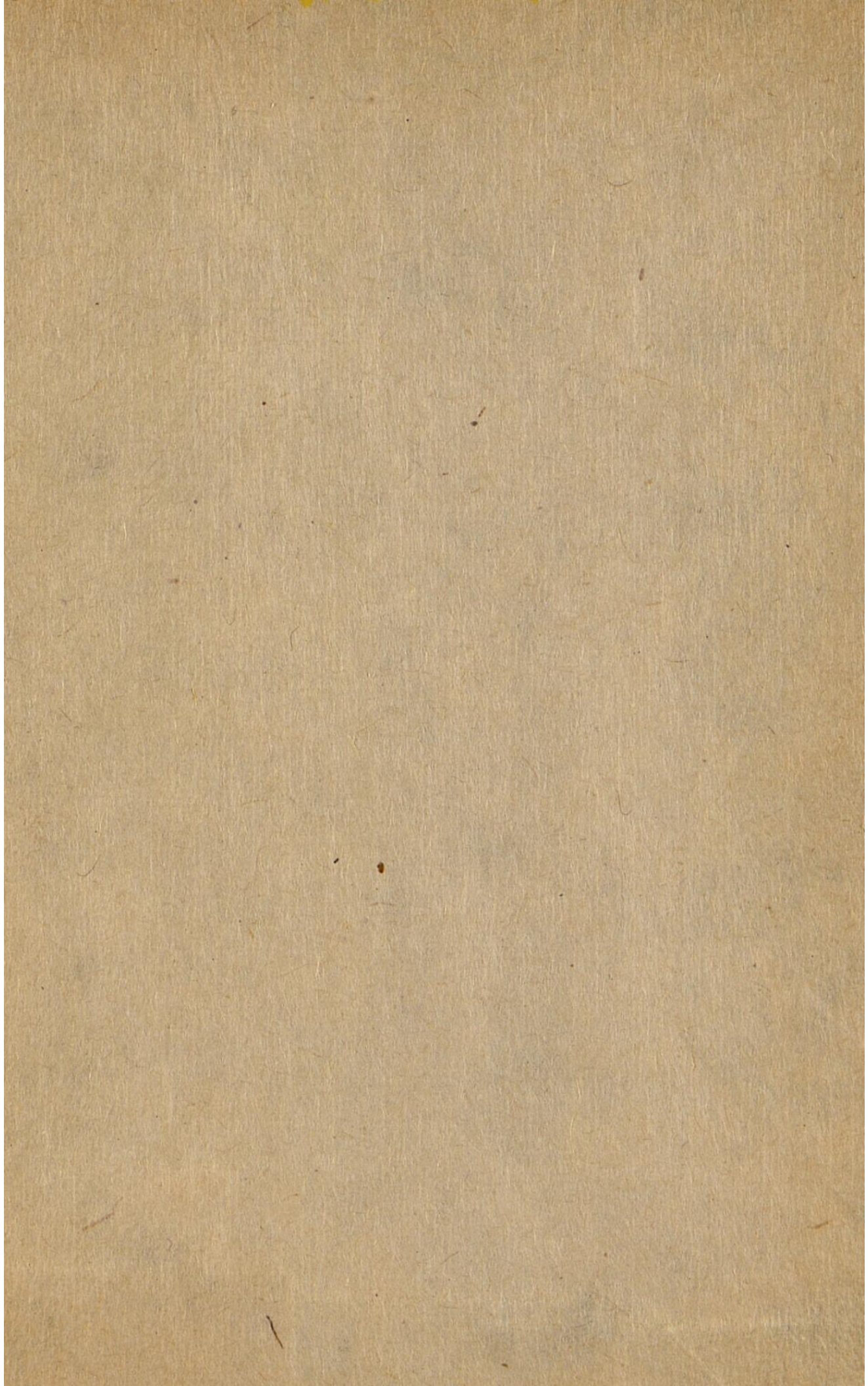
Str. 49. My wýchodní d'aleťi kráľowia, jafo: „Radujte sa.“ 5.

Str. 52. Dar mu obetowali, jafo: „Bud' Bohu na wysofci.“ 2.

PE 823